

[Kofod-Svendsen]

Så til mit nej til første del. Her synes jeg ikke, at argumentationen er så særlig imponerende for det socialdemokratiske forslag. Gør man det, som man lægger op til her, afskaffer den opsættende virkning, synes jeg det næsten bliver illusorisk at komme med en klage. Der må være andre veje at gå, hvis der foreligger misbrug, der skal hindres. For det er klart, at er der misbrug, skal det hindres, men det må være muligt at gøre det på en mere målrettet og enkel måde end ved denne generelle løsning, som vi synes er for vidtrækkende. Derfor kan vi ikke tilslutte os det, og derfor bliver det et nej til første del.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiets indstilling til nærværende lovforslag er nøjagtig den samme som den, flere andre ordførere har givet udtryk for, nemlig at første del er ubrugelig og anden del så absolut prisværdig, i særdeleshed fordi det er Socialdemokratiet, der har fremsat forslaget.

Naturligvis bør der gælde samme regler for offentlige arbejdsgivere som for private, og hvis det blev gennemført hele vejen igennem, også vedrørende andre love, er jeg helt sikker på, at mange af de overflødige love, vi har for øjeblikket, aldrig ville have kunnet få et flertal herinde. Men som sagt: vi støtter også anden del.

Jeg vil godt anbefale forslagsstillerne, også på baggrund af det, andre ordførere har sagt, at stille et ændringsforslag, således at man skiller de to forslag ad og simpelt hen piller første del ud, således at forslagsstillerne får anden del vedtaget. Det ville absolut tjene forslagsstillerne til ros, hvis de tog dette skridt.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil starte med den letteste del, nemlig forslaget om, at offentlige arbejdsgivere kan dømmes for overtrædelse af diverse love, her arbejdsmiljøloven.

VS mener selvfølgelig, at offentlige myndigheder og institutioner bør kunne dømmes for overtrædelse af lovgivningen på samme vilkår som private arbejdsgivere. Vi stillede faktisk allerede i maj måned spørgsmål herom i arbejdsmarkedsudvalget, men fik først svar via et skriftligt spørgsmål til justitsministeren i august. Justitsministeren sagde, at

man behandlede spørgsmålet i Nordisk Strafferetskomité, og at man eventuelt allerede i den kommende, altså denne folketingssamling ville lovgive herom.

Arbejdsministeren har i lovkataloget bebudet en ændring af lov om arbejdsmiljø, som burde kunne tilgodese det her formål. Jeg vil alligevel gerne spørge arbejdsministeren, når han ikke umiddelbart kan gå ind for Socialdemokratiets forslag, hvordan ministerens forslag adskiller sig fra Socialdemokratiets.

Vi synes altså, at de her ting bør bringes i orden hurtigst muligt, men skal præcisere, at det drejer sig om andre love end arbejdsmiljøloven. Vi havde en sag i arbejdsmarkedsudvalget, hvor en arbejdsgiver havde overtrådt ligebehandlingsloven, men hvor man ikke kunne komme videre på grund af, at Højesteret har afsagt en dom om, at kommunerne ikke strafferetligt kan forfølges, dengang for overtrædelse af kildeskattelovgivningen.

Vi støtter altså den del af forslaget, og umiddelbart er vi også sympatisk indstillet over for de intentioner, der ligger i forslaget om, at klage over Arbejdstilsynets afgørelser ikke automatisk får opsættende virkning. Det er selvfølgelig uholdbart, at arbejdsgivere kan udskyde opfyldelse af Arbejdstilsynets påbud i lang tid ved at udnytte ankemulighederne, så det arbejdsmiljø, arbejderne er udsat for, stadig væk er meget dårligt. Vi synes, at argumentationen her mangler meget, og vi er også usikre på nogle ting.

Hr. Estrup påpegede, at i § 77 i arbejdsmiljøloven er der, hvis der er tale om truende sundhedsrisiko for arbejderne, allerede mulighed for, at arbejdet standses. Spørgsmålet er, hvordan det bliver brugt, for virkeligheden er sådan ifølge det arbejdsretlige system, at hvis arbejderne nedlægger arbejdet på grund af, at en virksomhed ikke overholder påbud fra Arbejdstilsynet eller byggeforskrifter, kan den indklages for Arbejdsretten og dømmes. Spørgsmålet er, hvem der skal fortolke, hvad der er »en overhængende, betydelig fare for de ansattes eller andres sikkerhed eller sundhed«. Vi er meget sympatisk indstillet over for at gøre noget ved det og vil gerne under udvalgsarbejdet prøve på at klargøre hvordan.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):